ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

CAN BOĞAZDAN GELİR

Sayı: 37 1960 — 75 Krş.

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

HIZIR'IN VE ARKADAŞLARININ İLK ŞAŞKINLIKLARI GEÇTİKTEN SONRA HEMEN BU KÜÇÜK TEKNEYE KOŞTULAR..

ZAVALLI İHTİYAR BUNU HERHALDE KENDİSİ İÇİN HAZIRLAMIŞTI..

ÖYLE OLACAK! ZAVALLICIK!

ŞİMDİ İŞ BURADAN ÇIK. MAYA KALDI.

CİĞERDELEN BUNA ASLA MÜSAADE ETMİYECEKTİR..

İHTİYAR BU TEK NEYİ MAĞARADA YAPMADIĞINA GÖRE, ELBET BİR BAŞKA ÇIKIŞ NOKTASI OLACAKTIR ÇOCUKLAR

EPEYDİR BU ADA. DAYIM AMA BÖYLE BİR MAĞARANIN MEVCUDİYETİNDEN HABERİM YOKTU.. KARAKAÇAN DOSTUMUZ HAKLI..

BİR ARAŞAK BARI!.

İHTİYAR KORSAN ÖLDÜKTEN SONRA, DİĞERLERİ BİRAZ SINMİŞLERDİ AMA, OĞLUNUN CİĞERİ YANIYORDU.. BU İNSAFSIZ REİSE MUTLAKA BİR OYUN OYNAMALIYDI. BUNU DÜŞÜNEREK, EPEYDİR KULLANILMAYAN KAPALI BİR MAĞARADAKİ GİZLİ DİNAMİTLERİ ALMAK ÜZERE HAREKETE GEÇTİ..

MAĞARANIN İÇİ..

BİRİSİ MAĞARANIN DİBİNİ OYUYOR GALİBA HIZIR

FAKAT BİR TIKIRTI DUYDUM BEN DE!

SAÇMALAMA

BİRDENBİRE KARAKAÇAN'LA DİNAMİT ARAMAĞA GELEN GENÇ KORSAN BURUN BURUNA GELDİLER..

BU DA NE?!

SİZİN İŞİNİZİ KOLAYLAŞTIRMAK İÇİN TANRI TARAFINDAN MAĞARANIN İÇİNE GÖNDERİLMİŞ BİR EŞEK KULUNUZ!..

DEVAMI YARIN!

Ortaokul Grupu Resim Yarışmasında 4üncülüğü Kazananlar

Adı: Şefik Ali KILIÇ
Okulu: Çorum Lisesi Orta Kısım 2/A, No: 74.
Okul Md.ü: Ehlulah TOVAY
Resim Öğretmeni: Sabit BAYTAN

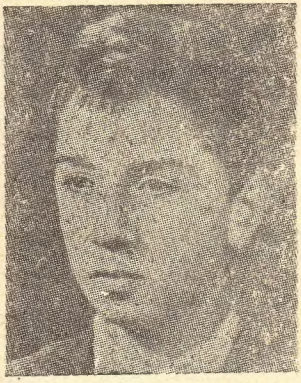

Adı: Rıza GÜNEY
Okulu: Çorum Lisesi Orta Kısım S: 2/B.
Okul Md.ü: Ehlulah TOVAY
Resim Öğretmeni: Sabit BAYTAN

Okuyucularımıza

Yarışmaya giren renkli tabloların sıvah klişeleri iyi netice vermediğinden ve tabloların değerini azalttığından, bu sayıdan itibaren klişelerini basmıyacak, yarışmayı kazananların fotoğraflarını, adlarını, neşredeceğiz.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

1960 YAZLIĞI

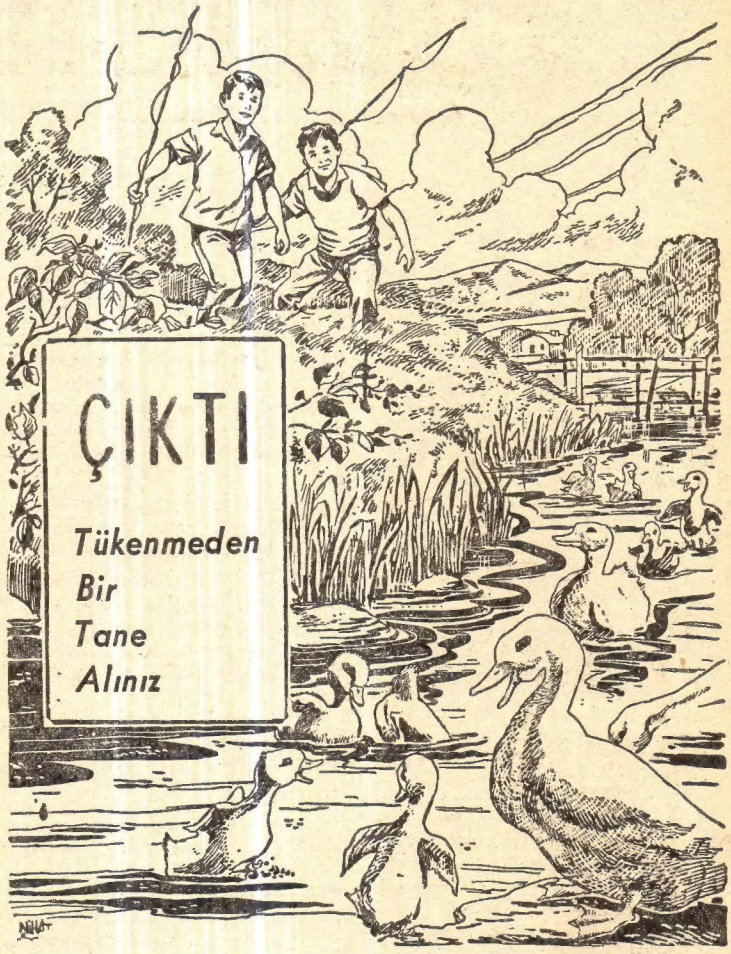

BİLGİNİZİ ÖLÇÜNÜZ

Size üç soru soruyoruz. Cevap veriniz. Böylece kendi kendinize bilginizi yoklamış olacaksınız. Cevaplarınızın doğru olup olmadığını anlamak için de 25 inci sayfaya bakınız. Doğru cevaplar orada yazılıdır.

Işığın bir saniyedeki hızı nekadardır?
1 — 800 Klm. mi?
2 — 5580 Km. mi?
3 — 300.000 Kilometre mi?

Kuzey kutbu noktasına ilk varan gezgin kimdir?
1 — Peary mi?
2 — Nansen mi?
3 — Kristof Kolomb mu?

Ahtapotun kaç kolu vardır?
1 — Altı mı?
2 — Sekiz mi?
3 — On iki mi kolu vardır?

NOT DEFTERİMDEN

YAZAN: HALIT KIVANÇ

Günde bir iyilik

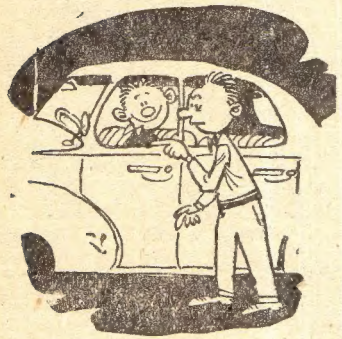

ÇOCUK HAFTASI'nın sevimli çocukları...

İzcileri bilirsiniz... Bilhassa mutlu bayram törenlerinde cicili bicili üniformalarıyla izciler herkesin takdirini topar. Hemen her öğrenci izci olmak ister. İzcileri bilirsiniz ama, acaba İzci kanunu'nu bilir misiniz? Size bugün bu kanunun sadece bir maddesinden bahsedeceğim.

İzci oymağına girenlere, bu kanunun en önemli maddesi şöyle özetlenerek öğretilir: «Günde en az bir iyilik yap!»

Aslında bu, sadece izci olanlar için değil, her insan için yerine getirilmesi gereken bir kuraldır. Yeryüzünde geçici misafir olarak bulunan her insan her gününü en az bir iyilik yaparak geçirmekle mesut olabilir.

Bakın size tanınmış bir Amerikan yazarının başından geçen olayı anlatayım:

William Dermott adındaki bu yazar, bir gün otomobiliyle giderken, arkasından gelen bir başka otomobil hızla yaklaşmış ve şöför mevkiindeki şahıs bağırmıştı: «Durun!»

Yazar durmuş ve adama ne istediğini sormuştu. Sevimli, güleryüzlü adam şöyle konuşmuştu:

«— Yolda çivili bir tahta parçası gördüm de... Dikkat etmeden belki onun üstünden gider, lâstiğinizi patlatırsınız, diye endişelendim.»

Yazar, adamın iyilikseverliğine memnun olmuştu. Kendisiyle dostluk kurdu. Ve sonradan öğrendi ki, bu adam hayatının her gününü en az bir iyilik yaparak geçirmektedir. Meselâ bir gün, ihtiyar bir kadının kolundan tutarak onun caddenin bir yanından öbür kenarına geçmesine yardım ediyordu. Bir başka gün oteldeki asansörcünün gözlerini kızarmış görerek, nesi olduğunu sormuş, asansörcü de karısını hastahaneye kaldırdığını söylemişti. Hemen adresi aldı ve hastahaneye gidip kadına para yardımında bulundu, ayrıca doktorlardan fakir asansörcünün karısıyla ilgilenmelerini rica etti. Bu adamın her günü böyle iyilik yapmakla geçiyordu.

MEÇHUL ALMAN KADINI

Fakat bu iyilik bahsinde, en canlı olay Almanya'da cereyan etmiştir. Berlin'de küçücük bir evde, daha doğrusu bir kulübede yaşayan bir fakir kadının üç çocuğu vardı. Kocası harpte ölmüştü. Biçâre kadın, yavrularına bakabilmek için her sabah erkenden [illegible] smağa

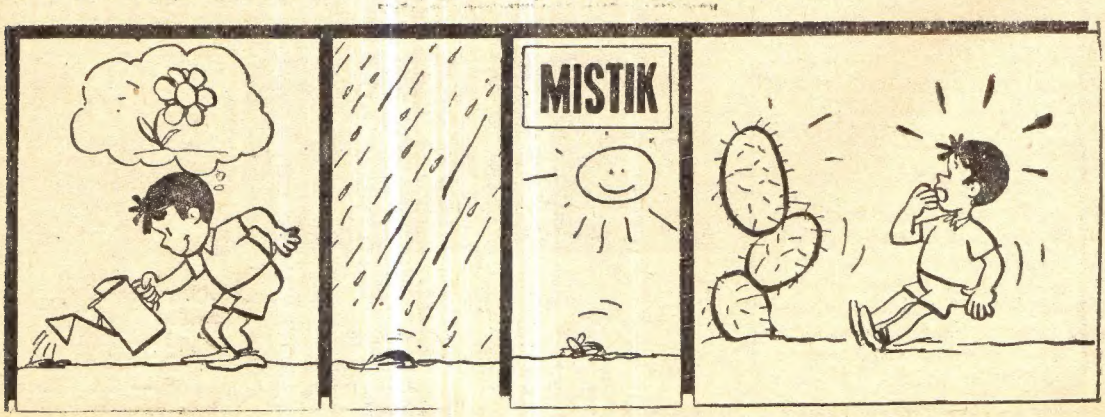

gidiyor ve akşam geç vakit evine dönüyordu. Tabii çocukları yalnayak, başı kabak dolaşıyor, çok zaman aç yatıp aç kalkıyorlardı.

Bu fakir kadın bir akşam evine gelince, odanın temizlenmiş olduğunu gördü. Çocukları yıkanmıştı. Mutfaktan da pişen bir yemeğin kokusu geliyordu. Çocuklarına sordu. «Yabancı bir teyze geldi, bize yemek pişirdi evi temizledi, karnımızı doyurdu, sonr gitti» dediler.

Fakir kadın meraktan çatlayacak hâldeydi. Çünkü her gün meçhul bir kadın gelip yemek pişiriyor, ortalığı temizliyor hâttâ biraz para da bırakıp gidiyordu. Bu iş, tam bir yıl sürdü. Ve fakir kadın, meçhul iyiliksever kadını t nıyamadı. Bir gün sırf merakından işine gitmeyip evde kaldı. Ancak meçhul kadın gelmemişti. Çünkü o yaptığı iyiliğin gizli kalmasını istiyordu.

HAFTANIN FIKRASI

Size bu konuda bir de neşeli fıkra nakledeyim:

Adamın biri hiç iyilik yapmayı sevmezdi. Fakat nasılsa bir gün fırtınadan bir ihtiyar onun evine sığınmak zorunda kalmıştı. İyilik sevmeyen hassis adam, ihtiyara yarım tabak çorba verdi, başka şey ikram etmedi.

Çorbayı iki kaşıkta bitiren ihtiyar, her şeye rağmen teşekkür ederken, adam sözünü kesti:

— Ne olacak, dedi, ben iyilikten hoşlanırım. Tekrar yemeğe gelmek isterseniz buyurun. Ne zaman gelirsiniz?

İhtiyar güldü:

— Mümkünse hemen şimdi..

KISSADAN HİSSE

«BEN ONUN İÇİN AZARLAMIYORUM Kİ!...»

Dünyanın en büyük filozoflarından olan Eflâtun, kumara müthiş kızardı. Hele, kumar oynayan küçücük çocuklar gördüğü zaman, hırsından âdeta ifrit kesilirdi...

Sıcak bir yaz günü, büyük filozof şehirde gezinirken; bir kapı eşiğinde kumar oynayan küçük çocuklar gördü... Hiddetle onlara yaklaştı. O zaman, bu gurubun arasında, kendi talebesi olan bir cocuğun da bulunduğunu farketti. Eflâtun'un hiddeti katbekat artmıştı. Adeta koşarak, kumar oynayan küçük haylazların yanına vardı. Onlara bir güzel çıkıştı... Azarladı...

Eflâtun'un öğrencisi, hocasının sözlerini başı önünde olduğu halde dinliyordu. Hocasının çok, ama çok kızdığını anlamıştı. Kabahatini bir parçacık olsun affettirebilmek gayesi ile, hocasına şöyle dedi:

— «Fakat hocam, pek çok küçük bir paraya oynuyordum...»

Eflâtun, talebesinin bu sözleri üzerine daha çok hiddetlendi ve gözleri kızgınlıktan çakmak çakmak ona şöyle bağırdı:

— «Evlâdım, ben seni onun için, yani para için azarlamıyorum ki... Ben seni kaybetitğin zaman için azarlıyorum...»

İnsan her dakikasının kıymetini bilmelidir. Zira zaman geriye gelmez ve insan ileride kaybettiği zamanı arar... Hem de başını taşlara vura vura arar!...

ZENGİNİN ÇENESİ, ZÜĞÜRDÜN ÇENESİ..

Palavracının biriydi... Her önüne gelene olmadık palavralar savururdu.

Birgün, yeni diktirmiş olduğu elbisesini giymiş, çarşıda dolaşıyordu... Uzaktan, bir ahbabının kendisine yaklaşmakta olduğunu görünce, hemen onun yanına seğirtti, ve:

— «Nasıl,» dedi, «yeni yaptırdığım elbisemi beğendin mi?...»

Palavracının arkadaşı cevap verdi:

— «Evet, çok güzel olmuş. Kime diktirdin?...»

— «Kime olacak, Türkiyenin en meşhur terzisi İzzet'e...»

— «Kaç liraya?...»

Palavracı, gerilerek cevap verdi:

— «Dokuzyüz liraya!...»

— «Amma da pahalı...»

Palavracı iyice gerildi... Elleriyle acayip işaretler yaparak:

— «Ben ucuz elbise giyer mi-

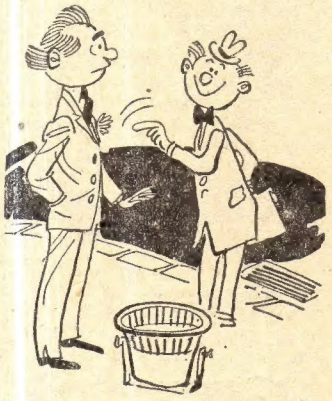

yim hiç ...» diye cevap verdi... Ve bu cevap, bardağı taşıran son damla oldu... Palavracının arkadaşı birdenbire parlayarak ona şöyle dedi:

— «Öyle ya giymezsin... Sonra züğürtlüğün belli olmaz.»

Olmayacak şeyler söylemek bir insanın karakterini ortaya koyar. Meselâ, her lâfında paradan bahseden kimse, ya görgüsüzdür, ya da, yukarıda fıkrada okuduğumuz palavracı gibi züğürdün biridir!...

BİLGİ KÖŞESİ

GIDALARIMIZ

Gıdaların terkibindeki maddeler kana nasıl geçerler?

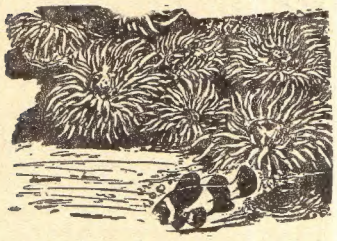

Mide ile bağırsakların zarları, gıdaların, şeker molekülleri ve ufak yağ damlaları gibi bazı kısımlarının, suyun kurutma kâğıdından geçmesine benzer şekilde, içlerinden süzülmesine meydan vermektedirler. Bu maddeler, zarların öte tarafında pek bol olan küçük kan damarlarının içine geçerler.

Karaciğerin vazifesi nedir?

Karaciğer, safrayı hazırlamak suretiyle hazma yardım etmektedir. Bu mayi, ince barsağa dökülerek orada, yağların hazmı üzerinde önemli bir rol oynamaktadır. Fakat karaciğerin bundan başka mühim vazifeleri de vardır. Bir kere şekeri, glikojen denilen hususi bir şekilde depo etmektedir. Adaleler yakıt olarak şekere ihtiyaç duyunca, karaciğer bunun bir kısmını, çalışan adalelere nakli için kana salıvermektedir. Karaciğer yni zamanda, eskimiş kan alyuvarlarının bertaraf edilmesine de yardım etmektedir.

Gıdalar, niçin kan tarafından o kadar çabuk masse dilir?

Masseden satıh son derece geniş olduğu için. Mide ile ince ve kalın barsak zarları yan yana konulacak olursa, 18.58 m2'lik bir satıh kapladıkları görülür.

Gıda kalorisi terimiyle kastedilen nedir?

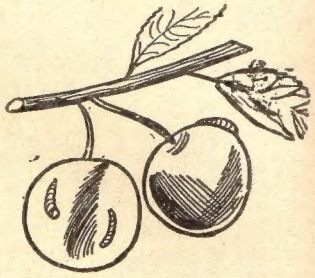

Gıdanın vücut bakımından hakiki değeri, bu gıda dokularda yanarken verdiği enerji olduğuna göre, gıda değerleri, kömür ve petrolün değerleri gibi, ısıtma kudreti birimleriyle ölçülebilir. Isıtma kudreti birimi olan kalori, bir Kg. suyu 1 santigrat derecesi ısıtmak için lâzım gelen ısı demektir.

Bütün proteinler gıda maddesi olarak aynı derecede önemli midirler?

Hayır. Gıdanızdaki herhangi bir proteinin değeri, ihtiva ettiği amino asitlerin cinsine bağlıdır. Bilinen otuz küsur amino asitlerin hiç değilse onu vücut için elzemdir ve yenilen gıdalardan elde edilmeleri lâzımdır. En iyi proteinli gıdalar, lüzumlu amino asitlerin en iyi toplumunu ihtiva edenlerdir. Süt ile sütlü maddeler bu bakımdan başta gelir. Yumurta ile diğer hayvanî gıdaların da değeri büyüktür. Soya fasulyesi ile buğday tohumu gibi bazı bitkilerle bazı sebzeler de hatırı sayılır protein kaynaklarıdır.

RAFAEL

Kimdir?

Dünyanın en şöhretli ressamlarından biridir. Aslen İtalyandır. Urbino'da doğdu. Romada, 37 yaşındayken öldü. Babası da ressamdı ama, eserleri ile orta derecede bir isim yapmıştı. Rafael ilk sanat sevgisini ve derslerini babasından aldı. Onbir yaşına girdiği sırada babasını kaybetti. İlk eserleri dini etkilerin altında kaldığı için Meryemana konusundan fikir edinerek yaptığı tablolardır. Sonradan yaptığı Madona ve Meryem tablolarının bir benzerini daha hiç bir ressam taklid edememiştir. Gerek doğduğu şehirde ve gerekse bugün İtalyan resim ve heykelciliğinin en seçkin eserlerine sahib bulunan Floransa'da çok kıymetli kilise tabloları yaparak daha 25 yaşına varmadan emsalsiz kabiliyeti ile adını dünyaya duyurdu. Dinî tabloları ile papaların himayesini kazandı. Zamanın bütün büyüklerinden hayranlık ve saygı gördü. Şahane bir hayat yaşadı. Vatikan sarayının duvarlarına yaptığı freskler (duvar resimleri) onun şöhretini büsbütün arttırdı. Papa X. Leon onu Romada yapılan büyü kbinaların ve mimarların başına geçirdi. Birara Fransa Kralı 1. Fransuva, onu Paris'e çağırmış. Fakat memleketinden ayrılmayan bu büyük ressam, Kralın bu çağırısına karşılık bir kaç tablo yapıp göndermişti ki bugün hâlâ Luvr müzesinin resim galerisindeki tabloların en değerlilerini teşkil eder.

Tablolarının çoğu Hiristiyanlık tarihi ile ilgilidir. Fakat, şekil, renk, mânâ ve ruh bakımından bugün bile hayranlıkla seyredilmektedir.

Bu büyü kressam, nihayet 37 yaşında vefat etti. Romada panteon'a gömüldü. Sanat dünyası onu Rönesansın temel taşlarından biri sayar. Eserleri arasında en şöhretli olanlarından biri Madone başta gelmektedir.

Gıdanızla günde ne kadar kalori almanız lâzımdır?

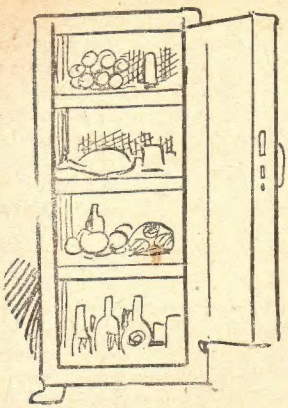

Ne kadar çalıştığınıza, yaşınıza ve vücut yapınıza göre değişmek üzere, günde 2500 ilâ 4500 kalori.

Kilo kaybetmenin en iyi usulü nedir?

Fazla yemeyin. Aşırı şişmanlık için tavsiye edilen çeşitli tedaviler garanti olmadıkları gibi, tehlikeli de olabilirler. Sadece daha az yemekle emin ve seri olarak kilo kaybedebilirsiniz; bununla beraber aşırı şişmanlık vak'alarında doktora danışmak daha doğrudur.

Şişmanladığınız vakit, deriniz niçin patlamaz?

Vücude yağ ilâve oldukça, deri ve aynı sür'atle genişlediği için. Vaktiyle şişman olup da zayıflıyan kimselerin gevşek derisine herhalde dikkat etmişsinizdir. Bu durum, yağ birikirken derinin genişlemiş olduğuna delildir.

Gıdanızda tuz niçin elzemdir?

Kanın mayi kısmı, takriben 30 gram veya daha fazla tuz ihtiva etmektedir. Gözyaşı ve ter gibi vücudun bütün ifrazatı için de durum aynıdır. Vücudün tuzu bu ifrazlar dolayısıyla kaybolduğundan, gıdalarla muntazaman alınan tuzla telâfi edilmesi lâzımdır.

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

AİLE HAYATI

Sevgili çocuklar, günlük hayatımızda dirlik ve düzeni çevremizdekilerle iyi geçinmek ve anlaşmak yoluyla temin ederiz. Ana-Babalarına günün yorucu işlerinde yardımcı olmağa gayret eden bir evlât kadar ana-baba için sevindirici başka ne olabilir

Anneniz evde, babanız dışarıda sizin için, sizin iyi yetişmeniz, güzel günler görmeniz için çalışıyorlar. Onların arasında ahengi daha tatlı ve yumuşak bir hale sokmak bir bakıma sizin elinizdedir. Tatlı gönül okşayıcı sözleriniz, güler yüzünüz ve her an yardım etmeğe hazır halinizle onların içini ferahlandırır, huzura kavuşturursunuz. Sizin her bakımdan terbiyeli, çalışkan birer kişi olarak yetişmenize şahit olur, çalışmalarının semeresini görerek rahat ederler. Siz, onların istikbalisiniz. Sizin iyi yetişmeniz demek, sizden sonrakilerin iyi yetişmesi demektir. Birbirimize her işte yardımcı ve iyiliksever olursak, bu vatanın ilerlememesi, bizi rahat ve parlak bir geleceğin beklememesi için bir sebep kalmaz. Bunun için de işe kendi içimizden, ailemizden başlamalıyız.

Uzun tatil günleri birbirini takip edip geçiyor. Acaba kış günlerinde hasretle anacağınız bu boş zamanları nasıl geçiriyorsunuz? Kendinize bir plân hazırladınız mı? Babanız bahçede çiçeklerle uğraşırken ona yardım ediyor musunuz? Evin içinde annenize bir yardımınız olsun diye düşünüyor musunuz? Kitaplarınız ne âlemde? Neler okuyorsunuz? Arkadaşlarınızla buluşup oyun oynama saatlerinizi ayarladınız mı? Kuzum siz ders çalışırken çevrenizde dolaşıp, kitaplarınızı karıştıran, defterlerinizi karalayan küçük kardeşinizle meşgul oluyor musunuz? Ona bir-iki hikâye okuyor, yahut şu veya bu harfin nasıl yazıldığını gösteriyor musunuz? Belki küçük kardeşiniz sizden bu yolda fazla istifade edemiyecektir. Ama ona öyle sağlam bir kardeşlik ve arkadaşlık hissî aşılayacaksınız ki, bir gün gelecek size bir tanrı gözüyle bakacak, iyilik ve güzellik timsali olarak görecek.

İçinde anlaşmazlık ve geçimsizlik hüküm süren yuvalar bir millet için en zararlı topluluklardır. Şunu unutmayın ki en çetin anlaşmazlıklar, en zorlu münakaşalar tatlı bir söz ve tebessümle bir anda yok edilir, tatlıya bağlanır. Çocuk, bir ailenin en tabiî garantisi ve saadet kaynağıdır. Bunun için lüzumsuz isteklerinizle, şımarık hareketlerinizle yuvanızın havasını bulandırmamağa, büyüklerinizi güç durumlara düşürmemeğe gayret edin. Türk gençliği herşeyden önce ne istediğini bilen, çalışkan ve dürüst bir gençliktir. Yarının birer ağabeyi ve ablası olarak sizden sonrakilere örnek olabilecek birer kişi olarak yetişmek ilk düşünceniz olmalıdır.

ÖZAY SUNAR

ÇOCUK HAFTASI'NIN HİSSİ ve ÖĞRETİCİ ROMANI

Öksüz Murat

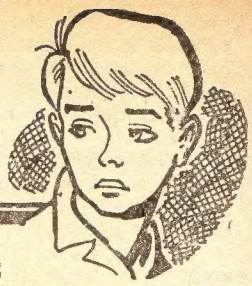

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

No: 2

Köydekiler onlara «Soysuz» derlerdi. Şehre kaçanlar da «Allahın aptalları» diyorlardı. Belki gençlerin hakkı vardı. Ne vardı bu yoksul yerde ömür tüketecek?

Salim Reisin kulübesi sırtını bir kayalığa dayamış, üstü teneke kaplı bir odadan ibaret bir evcikti. Soba bu odanın içinde yanar, yemek bu odanın içinde pişer, çamaşır bu odanın içinde yıkanır balık ağları yine bu odanın içinde tamir edilirdi.

Ortadaki direğe bir gemici feneri asılıyordu. Odanın eşyası da pek fakirdi. Salim Reisle karısının yatağı gece serilip içinde yatılır, gündüz dürülüp duvarın kenarına konulup üzerine oturulurdu.

Yerde eski hasırlar seriliydi. Çamaşırlar bir tahta sandığın içinde bulunuyordu.

Evin yanında, bir tarafı eve bitiştirilmiş bir helâ, ayrıca bir odunluk vardı.

Kıyıda dolaşırken küçük bir tepenin arkasında ağaçlar görünüyordu. İnsan oraya çıkınca kendisini birden bire ferahlamış sanıyordu. Epeyce geniş bir toprağı ekip biçen Salim Reis orada erik, dut ve incir ağaçları yetiştirmişti. Bu bahçenin dört tarafı adam boyu çitle çevriliydi.

Bütün kulübelerin içecek suyunu veren, tepedeki kayalıkların arasından doğan bir pınar Salim Reisin bahçesini de sulardı. Her taraf kurak olduğu halde Salim Reisin suyun kaynağından beri açtığı küçük bir kanal bahçeyi neşelendirmiş ağaçlar, dikilen sebzeler alabildiğine köpürmüştü.

Orada yaşayanlar bazı sebzeleri hep Salım Reisten alırlardı. Adamcağız balığa çıkmadığı zamanlar hep bu bahçede çalışırdı.

Otekilerden epeyce uzakta kalan Salim Reisin evine kimse gelmezdi. Onun karısı hem sağır, hem de dilsizdi. Orada doğup büyüyen akranları bile onunla konuşamıyorlardı. Vahşi, sinirli bir zavallı kadındı. Salim Reise uzaktan akraba oluyordu.

Ogün, geç vakit Salim Reis kucağında minimini bir oğlanla geldiği zaman kadın şaşırmış ve çocuğu yakalayınca ağlatıncaya kadar öpmüş, canını acıtacak kadar bağrına basmıştı.

Salim Reis işaretlerle anlatabildiği kadar karısına çocuğun yanlarında kalacağını anlattı.

Hatice cahil, vahşi bir kadın olduğu halde çocuğu birden pek sevmiş ve hemen ona düşkünlük göstermeğe başlamıştı.

Murat önce dili söylemiyen, yalnız iyiye de kötüye de çirkin çirkin bağıran bu kadından korktu. Ağladı. Fakat bir iki hafta içinde alıştı. Ne olsa çocuktu, aklı ermiyordu.

Salim Reis de kayık derdine düşmüştü. Bu kayığı alıp getirince bahçesini bile ihmal etti. Katranladı, boyadı, küçük limanda ona bir yer ve ağaç dallarından bir kızak yaptı. Öğle uykularını bile bu kayığın içinde uyuyordu.

Murad'ın üstü başı çabuk bitti. Ayakkabıları eskidi ve küçüldü. Salim Reis ona nereden ayakkabı bulacaktı. Kadın çocuğa abadan terlik gibi birşeyler dikmeğe başladı. Daha sonra da artık çocuk yalınayak gezmeğe başlamıştı.

Murat beş yaşına vardığı zaman kadın hastalandı ve öldü. Onu sessiz sedasız alıp gö-

Salim Reis, kayığını boyamış, yeni bir hale sokmuştu...

türdüler. Artık Salim Reis Muradı yanından ayırmaz oldu. Akşama kadar balıkta veya bahçede uğraşır, akşam olunca kendisine can yoldaşı olan çocukla konuşarak yemek pişirirdi.

Onların yemeği ya balık çorbası, ya balık kızartması veya bulgur pilâvı idi. Kavaklara giden olmazsa çok defa ekmek te yenmezdi. Salim Reis bazen ateş yakar. Ustüne bir saç koyar, üzerine ince açtığı hamuru yağlayıp serer ve iki tarafını da kızartırdı. Bunun içine peynir de kattığı zaman Murat pek beğeniyordu.

Adamcağız arkadaşlariyle beraber balığa çıktığı zaman çocuğu yalnız bırakıyordu. Murat öteki çocuklarla oynamazdı. Kendisine bırakılan yiyecekleri yer, yatar, kalkar ve en çok denizde oynardı.

— 3 —

Yoksul ve yarı çıplak çocuk öteki balıkçıları ve çocukları gördüğü zaman daima kaçıyordu. Ortalık tenha iken kayığın bulunduğu limanda denizle oynardı. Bir değnek parçasiyle dalgaları döver, kıyıda parlak taşlar, midye kabukları topardı.

Yüzmeyi kendi kendisine, denizle oynaya oynaya öğrenmişti. Tuzlu su, dalgalar, kumları ve kayalıklar onun arkadaşıydı. Suya okadar alışmıştı ki dalgaların üstünde, rahat yatağında yatar gibi emniyetle yatıyordu.

Balıkçılar da bu hali görüyor:

— Bu öksüz Murad'a denizde ölüm yok, diyorlardı.

Güneş, deniz, uyku çocuğu küçük yaşta pek sağlam bir bünyeye sahip yapmıştı. Hemen hemen çıplak geziyordu. Kısacık, yırtık bir pantalondan başka ayağında birşey görünmüyordu. Sırtına gömlek giydiği de pek nâdirdi. Zaten yoktu ki giysin.

Kışın üç beş kişi de şehre gidince köy pek tenhalaşıyor, hava karlı olunca balığa da çıkılmadığı için Murat çok sıkılıyordu.

Daha altı yaşındayken Salim Reis onu da balığa götürmeğe başlamıştı. Adamcağız evlâtlığı ile bir çok tehlikeler atlattı. Fırtınalara yakalandılar, akıntı ve dalgalar onları açıklara sürükledi, kürekleri denize kaçtı.

Hatta birgün adamcağız ümitsiz bir halde bomboş ve ıssız kıyılara doğru:

— Heyyyyy! Kimse yok mu oralarda? Can kurtaran yok mu? diye bağırmağa başlamıştı.

Kıyıya pek yakın, akıntı üzerindeydiler. Adamcağız gücünün yettiği kadar küreklere asılıyor, duramadan bağırıyordu.

Çocuk inanılmaz bir sükûnetle baş tarafta oturuyordu. Bir aralık sormuştu:

— Baba, neye bağırıyorsun?

— Görmüyor musun be oğlum şu burunu dönersek deniz bizi açığa atacak. Dalgalar yutar bizi. Karanlık basıyor.

— İpi alayım, taşlara bağlıyayım.

— Bu akıntıda yüzülür mü be oğlum?

— Akıntı dipte yok baba. Ben dipten giderim.

— Öyle şey olmaz. Liman değil burası.

Fakat çocuk ipin ucunu baş tarafta beline doladığı gibi cup diye denize dalıvermişti.

Salim Reisin büsbütün aklı başından gitti.

— Murat, Murat, diye haykırıyordu.

Murattan ses seda yoktu ama baş taraftaki ip yavaş yavaş boşalıyordu. Bir aralık başını suyun dışında gördü. Akıntı çocuğu hemen kavradı, fakat o denize alışıktı. Geniş bir nefes alınca bir daha daldı ve nihayet küçük vücudü kıyıda göründü.

Salim Reisin yüreği korku ile çarparken birden yüzünde bir ferahlık belirmiş, içinden:

— Çocuk değil, balık be, diye söylenmişti.

Birkaç sandalın başını yiyen, birkaç balıkçının ölümüne sebep olan o netameli burundan o akşam karanlığında Muradın yüzgeçliği ile kurtulan balıkçı bunu arkadaşlarına ballandıra ballandıra anlatıyor, bunca senelik denizci olduğu halde öyle bir akıntıyı yenemiyeceğini, oğlancığın bunu öyle pek sıkıya girmeden yaptığını anlatıyor, balıkçılar:

(Devamı Var)

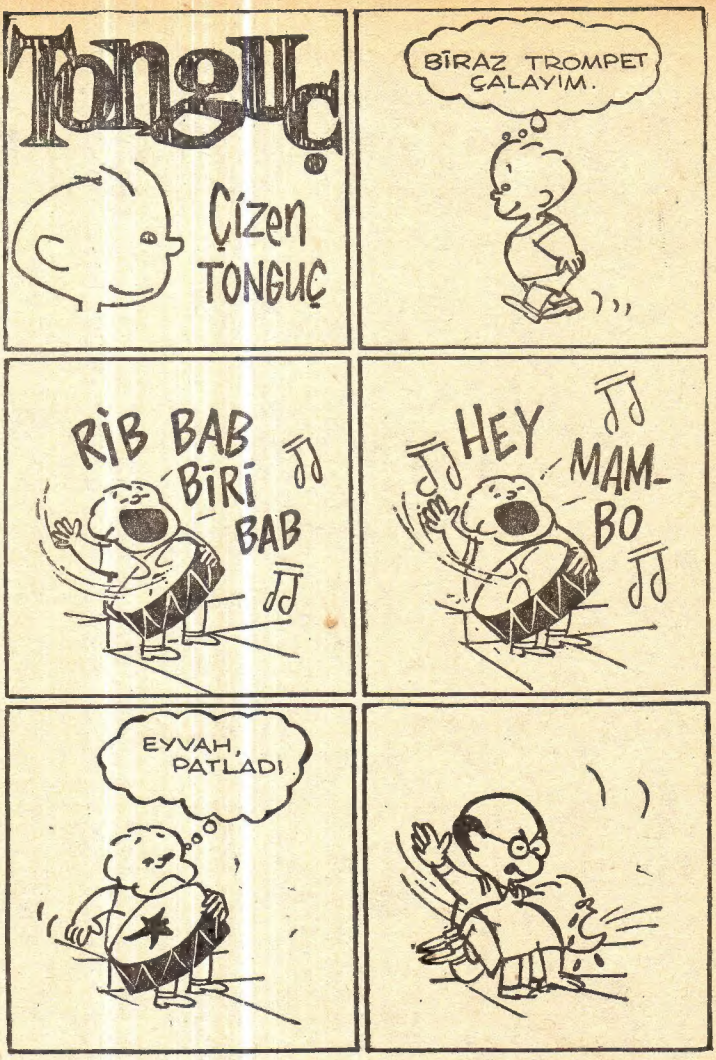

BİZİM HIRSIZ

GÜZEL BİR HİKÂYE

Bizim mahallenin bekçileri arasında bir de kadın olduğunu belki duymuşsunuzdur. Geçenlerde bütün gazeteler yazdı. İşte bu kadın bekçi benim annemdir

Mahallemiz kasabanın dışında, bahçelik, bostanlık, tenha bir yer olduğu halde, biz kendimizi bildik bileli bir tek hırsızlık, soygunculuk filân yapılmadığını duymamıştık. Bekçiler gündüzleri gezer, geceleri uyurlardı.

Derken geçen yaz mahallede bir hırsız türemez mi? Varın siz bizim halimizi gözünüzün önüne getirin. Artık hırsızdan başka birşey konuşulmuyordu. Onu Mehmet Beyin kızı Betülden başka doğru dürüst gören olmamıştı. O da, hırsız açık pencereden içeri girer girmez bayılmış ve sinirleri bozulduğundan altı ay hastahanede yatmıştı. Onun için sözüne pek inanılmazdı. Ama hırsızın insandan fazla maymuna benziyen, dev gibi, sarışın bir adam olduğunu söylüyordu.

Bizim aşağımızda oturan komşular da mehtaplı bir gece ışıkları söndürüp iç bahçede otururlarken birden sokak kapısının kurcalandığını duymuşlar. Korkudan hepsi birden taş kesilmişler. On dakika sonra kendilerine geldikleri zaman, hemen pencereye koşmuşlar. Ay ışığında gündüz gibi apaydınlık uzanan yolda pek iri bir karaltının uzaklaştığını görmüşler. Bu gölgenin bacakları pek kısa ve kolları yere değecek kadar uzunmuş; tıpkı bir maymun gibi.

Aslında bizim hırsız pek usta ve kurnazdı. Tek hatası Betülün odasına girerken kızı uyandırması oldu. Öbür evlere girip çıktığı zaman içerdekilerin ruhu bile duymamıştı. Hele Raşit amcanın burnunun dibinden bütün esvaplarını çalmıştı da adamcağız bir şeyden habersiz sabaha kadar mışıl mışıl uyumuştu. Ertesi gün karakola sırtında gecelik elbisesi, ayağında terlikle gitmek zorunda kalmıştı.

İşte onun için biz aşağıdaki komşuların pek de doğruyu söylemedikler.ni sanıyorduk. Doğrusu ya, bizim hırsız öyle sokak kapılarını kurcaladıktan sonra ay ışığında maymun kollarını sallıya sallıya dolaşacak kadar sersem değildi. Her neyse, lâfı uzatmıyalım.

Sonbahar geldi ve soyulma sırası bizim eve geldi. Bir gece içimde tuhaf bir sıkıntıyla uyandım ve biraz hava almak için taraçaya çıkmağa karar verdim. İşte o zaman taraça kapısının tıkırdatıldığını duydum. Gidip anneme haber vermeyi daha münasip buldum. Annem örümcek, akrep gibi korkunç hayvanları yakalamakta gösterdiği kahramanlıklarla meşhurdu. Herhalde hırsızı da yakalıyabilirdi.

O, sokaktan taraçaya tırmanıp hırsızı arkadan yakalamak için ahırdan bir merdivenle, ip almağa gidedursun, bana, en yakın bekçiye haver vermek düştü.

Gündüzün beş dakikada geçtiğim o yol bana ne kadar uzun geldi bilmezsiniz. Gölgeler bir uzayıp bir kısalıyor ve kendi ayak seslerim kendi ödümü koparıyordu. En nihayet Bekçi Alinin evinin bahçe kapısına geldim. İçerdekileri bir an evvel uyandırmak maksadıyla bahcedeki kuru yaprakları hışırdata hışırdata ilerlemeğe başladım. Hevecandan kosmaktan çarpıntı içinde kalmıştım. Merdivenin ilk basamağında durup nefes aldım.

Bahceye bakan ilk pencerede ışık yanıyordu. Birdenbire içerden Bekci Alinin kalın, gür sesi yükseldi:

— Dur, şu tüfeği doldurayım da ben ona gösteririm.!

Sonra bir takım hışırtılar, fısıltılar oldu. Derken Ali Bekçi yine:

— Dur, tüfeği doldurayım da kafasını patlatayım! diye bağırdı.

Allah Allah! Bu da nesi oluvordu Bekci aklını mı kacırmıştı? Ben tam böyle düşünürken içerdeki ses bir daha:

— Şu tüfeği doldurayım da o gününü görür! diye bağırdı. Artık daha fazla dayanamadım.

— Hu, Ali Bekci! diye seslendim. Kapı derhal acıldı ve eşikte Ali Bekci ile karısı göründü. Bekci ayakkabısının birini giyiyordu. Sırtındaki ceketin de bir kolunu giymiş, öbürünü giymemişti. Karısı başına bekci kaskatini geciriyordu. Bekci beni görünce:

— Hay Allah, ne divevim! dive bağırdı. Biz de dışardaki hışırtıları duyunca hırsız geldi zannettikti. Bi rtaraftan giyinirken, bir taraftan da onu korkutmak için tüfeğimi dolduruyormuş gibi yapıyordum.

Ben:

— Hırsız geldi! dedim. Geldi, ama bizim eve geldi!

Bekci ayakkabısının öbür tekini ve ceketinin öbür kolunu da giydi. Beraberce koşa kosa bizim eve vardık.

Bir de ne görelim? Annem hırsızı bir ağaca bağlamış, sonra bütün komşuları çağırmıştı. Bahce bütün komsuların fenerleriyle bir panayır yerine dönmüştü. Annem hırsızı göstermek için herkesten yirmi bes kuruş alıyordu. Biz de yirmi beş kuruş verdikten sonra yaklastık.

Hırsız sarışın ve maymun gibi olmak şöyle dursun, kara gözlü, kara saçlı, yağız bir delikanlıydı. Kolları da hic uzun değildi...

Sonradan hırsızlığa tövbe edip Bekçi Alinin kızıyla evlendi.

İşte bu geceden sonra annem de bütün mahallenin isteğiyle, bekçi yapıldı.

YILDIRIM KAPTAN

BÜYÜK SAVAŞ

KİRSTEN'İN KUVVETLERİ SİLÂHSIZ MAZAR ŞEHRİNE SALDIRMAĞA BAŞLAMIŞTI...

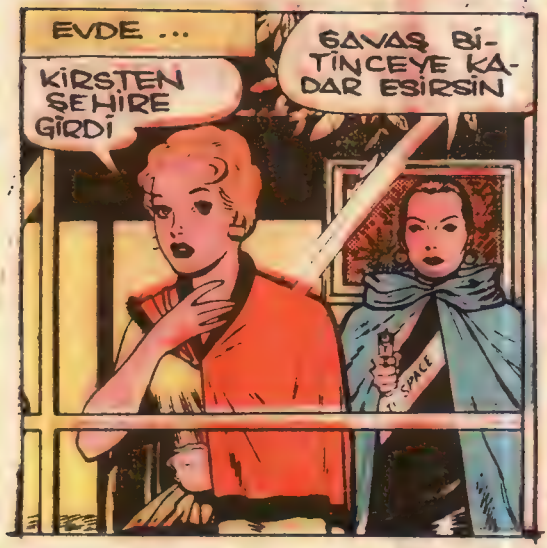

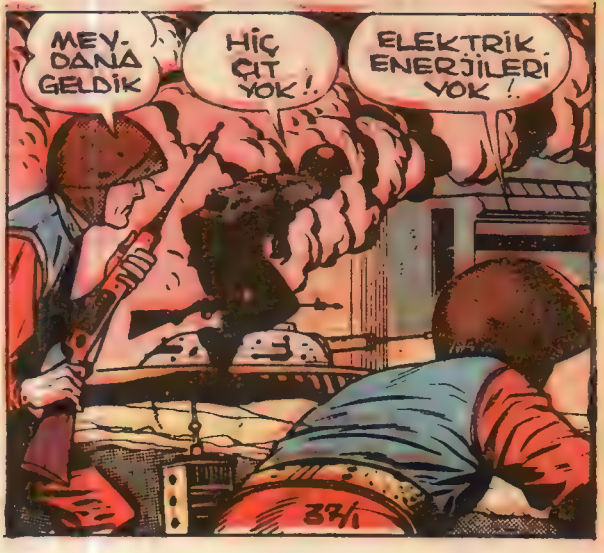

ANSIZIN...
HAYDİ SUYU AÇIN!.
GEORGE TUSKA 3-16
TANKLAR ÇOK TAZYİKLİ SUYA KARŞI DAYANAMAMIŞTI...
EZİLİP YAMRU YUMRU OLDULAR
SAĞOL YILDIRIM, BAŞARDIK!.
EKSİK OLMA!.
37/2

KİRSTEN, PİPER'İ ELİNDE REHİN TUTARAK SON KOZUNU OYNAMAYI DÜŞÜNÜYORDU..

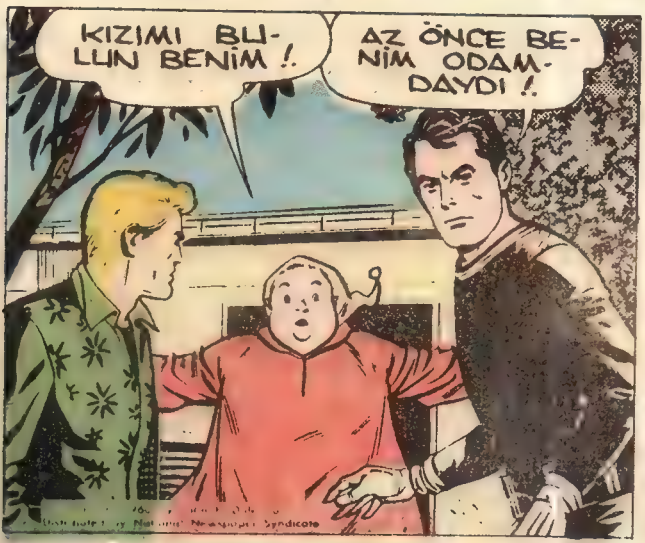

MAZAR ŞEHRİ MEYDANINDA...
KİRSTEN'İN TANKI KAÇTI GRANDOLF!
ZİYANI YOK YAKINDA ONU DA YAKALARIZ!
Distributed by National Newspaper Syndicate

KIZINIZI DA KAÇIRDI AMA!.

VAY AHLÂKSIZ HERİF VAY!
ONU KURTARIRIM!
BİR DAKİKA!

KİRSTEN ONA DOKUNAMAZ
NASIL?
Distributed by National Newspaper Syndicate

EMİNİMKİ KİRSTEN ONU REHİNE OLARAK MUHAFAZA EDECEKTİR!
37

BU KIZI NE YAPACAĞIZ ŞİMDİ?..
GELECEK SAYIDA PAZARLIK

FEZADAKİ TECRÜBE PİLOTU

2347 SENESİNDE FEZADA SEYAHAT, ZUHAL YILDIZININ NEŞRETTİĞİ KOZMİK ŞUALAR YÜZÜNDEN BÜYÜK BİR TEHLİKE ARZEDİYORDU. - İŞTE TAM BU ZAMANDA GEZEGENLERARASI İÇİN YAPILAN BİR FEZA GEMİSİNE TECRÜBE PİLOTU OLARAK ÇAĞIRILDIM.

TAMAM KOLİN. GEMİ HAZIR.

KOZMİK ŞUALARDAN HAKİKATEN KORKUYORDUM!...

GEMİ MÜKEMMEL KOZMİK ŞUALARA DAYANIYOR.

EVET, BU BENİM MESLEĞİMDİ, İLİM SAHASINDA HERYAPILAN İLERLEMEYİ HAVADA TECRÜBE ETMELİYDİM..

BU KENDİNDEN MOTORLU HÜCRE, GEMİDEN AYRILARAK BİR ÇOK PLOTUN HAYATINI KURTARACAK.

BUDA TAMAM!. GEMİNİN MADENİ, GÜNEŞİN KORKUNÇ ALEVLERİNE DAYANABİLİYOR!..

FAKAT ASIL HİKAYEM, DÜNYANIN BİR NUMARALI TECRÜBE PLOTU OLDUĞUM 2351 SENESİNDE BAŞLAR....

COLİN,... BU YENİ DENİZALTI FEZA GEMİMİZ. BUNUNLA, AKUARİUS YANİ DENİZ GEZEGENİNE SEYAHAT YAPABİLECEĞİZ..

KD 396

MÜKEMMEL, BU FEZA GEMİSİNİN DENİZDE DE GİDEBİLMESİ İŞİMİZE YARAÇAK...

TAMAMEN DOĞRU.... BU YARDIMCI PLOT LAİRD!.

MEMNUN OLDUM, LAİRD..

27 1/5

YENİ FEZA GEMİSİYLE SULAR GEZEGENİNE DOĞRU YOLCULUĞA BAŞLADIK...
AKUARİUS'UN SERT-SU KABUĞUNU GEÇMEK İÇİN SAATTE 5 BİN MİL SUR'ATİ MUHAFAZA ETMEK LÂZIM.
UÇAK BU İŞİ BAŞARABİLECEK Mİ?
BİZDE BUNU ANLAMAK İSTİYORUZ! SIKI TUTUN LÂİRD!...
GEMİ SON SUR'ATLE SUYA DALDI...
BAŞARDIK!.....
TABİİ. ŞİMDİ AKUARİUS ŞEHRİNE İNELİM..
AKINTILI SULARDA MUAFFAKİYETLİ BİR-KAÇ TUR YAPTIKTAN SONRA...
BU DÜNYANIN YARATIKLARI BİZİ GÖRÜNCE ŞAŞIRDILAR!
BUNDAN SONRA SIK SIK GÖREÇEKLER, ŞİMDİ DÖNELİM.
DÜNYA NAKLİYATÇILARI RAPORUMUZDAN ÇOK MEMNUN OLDULAR.
GEMİ SAAT GİBİ İŞLİYOR
MÜKEMMEL! BU TİP GEMİLER DÜNYA İLE AKUARİUS ARASINDA İŞLEYECEK...
27/6

BİRKAÇ MUAFFAKİYETSİZ UÇUŞTAN SONRA BİZİ TEKRAR ÇAĞIRDILAR..
GEMİ SAAT GİBİ İŞLİYOR DEMİŞTİN DEĞİLMİ COLİN?
EVET. TECRÜBELER İYİ GEÇMİŞTİ.
ZUHAL YILDIZINA GİDEN BİR PİLOT TARAFINDAN ALINAN BU RESME NE DERSİN?!
BU...BU BİZİM GEMİNİN SU YÜZÜNE ÇARPARAK PARÇALANIŞINI GÖSTERİYOR!!!.
BEN ANLADIM. SEN KORKUDAN, TECRÜBEYİ TAMAMLAMADAN GERİYE DÖNDÜN!..
YALAN!. LAİRD'DE BENİMLE BERABERDİ!.
EVET! AMA AYNİ SUÇU İŞLEDİNİZ.
FA.. FA KAT!
GEL COLİN! BAŞKA BİR FİRMADA İŞ BULABİLİRİZ!.
ÇOK GEÇMEDEN İŞ KOLAY BULUNMADIĞINI ÖĞRENDİM!.
YENİ FEZA GEMİNİZ ÇOK GÜZEL, Mr. WARDEL, BİR TECRÜBE PİLOTU İSTERMİYDİNİZ..
HAYIR COLİN.
İTİMAT EDEBİLECEĞİMİZ BİR PİLOT İSTİYORUZ.
27/7
1

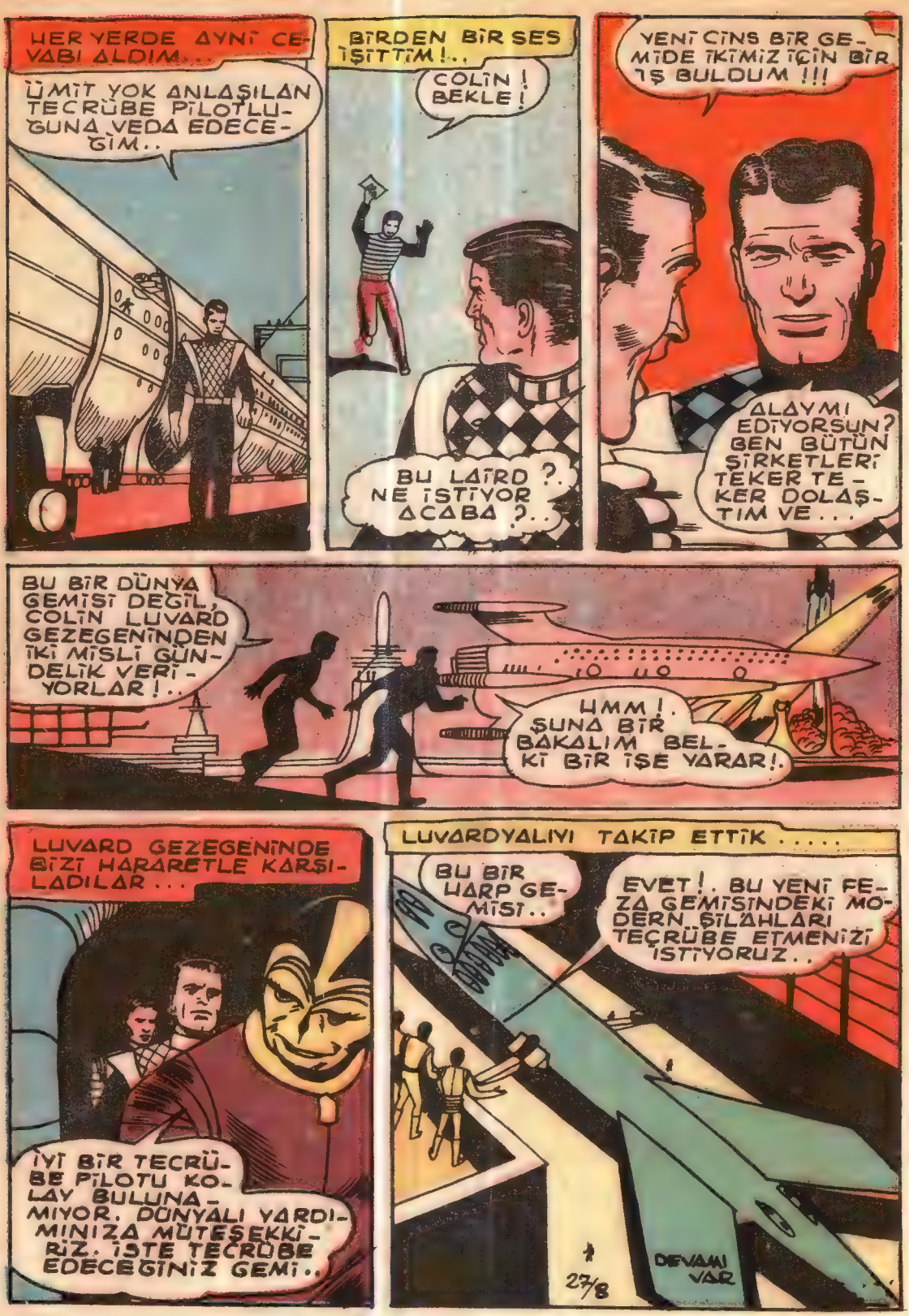
HER YERDE AYNI CEVABI ALDIM...
ÜMİT YOK ANLAŞILAN TECRÜBE PİLOTLUĞUNA VEDA EDECEĞİM..
BİRDEN BİR SES İŞİTTİM!..
COLİN! BEKLE!
BU LAİRD?. NE İSTİYOR ACABA?..
YENİ CİNS BİR GEMİDE İKİMİZ İÇİN BİR İŞ BULDUM!!!
ALAYMI EDİYORSUN? BEN BÜTÜN ŞİRKETLERİ TEKER TEKER DOLAŞTIM VE...
BU BİR DÜNYA GEMİSİ DEĞİL, COLİN LUVARD GEZEGENİNDEN İKİ MİSLİ GÜNDELİK VERİYORLAR!..
HMM!. ŞUNA BİR BAKALIM BELKİ BİR İŞE YARAR!.
LUVARD GEZEGENİNDE BİZİ HARARETLE KARŞILADILAR...
İYİ BİR TECRÜBE PİLOTU KOLAY BULUNAMIYOR. DÜNYALI YARDIMINIZA MÜTEŞEKKİRİZ. İŞTE TECRÜBE EDECEĞİNİZ GEMİ..
LUVARDYALIYI TAKİP ETTİK.....
BU BİR HARP GEMİSİ..
EVET!. BU YENİ FEZA GEMİSİNDEKİ MODERN SİLAHLARI TECRÜBE ETMENİZİ İSTİYORUZ..
DEVAMI VAR
27/8

ŞEREF KÖŞESİ

ORTAOKULDA İFTİHAR LİSTESİNE GİRENLER:

A. Refik KOCAMANOĞLU ★ Üsküdar Orta Okulu, S: 1/B, No: [illegible]

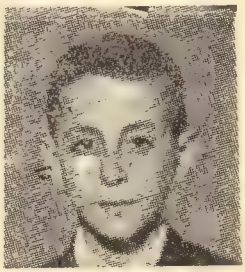

Halûk Uğur ARIKAN ★ Adana, Tepedağ Orta Okulu S: 1/B, No: 267

Yusuf AKYILDIRIM ★ Bandırma, Şehit Mehmet Güneş Lisesi, S: 2/F.

Veysel YEMLİHALOĞLU ★ Devrek Ortaokulu, Sınıf: 2/B, No. 163.

İLKOKULU "PEKİYİ" DERECEYLE BİTİRENLER

Derya ERÇETİN ★ Yedikule İlkokulu S:5, No: 147.

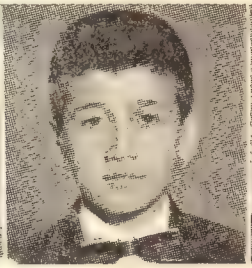

M. İlhan ÜNGÖR ★ Fatih, Atıkali Okulu S: 5/C, No: 415.

Zeki KARATAŞ ★ İzmir, Kahramanlar O. S: 5/C, No: 1215.

A. Atılhan YÜKSEL ★ Samsun Cumhuriyet O. S: 5/A, No: 369.

Lâle AKAR ★ Kayseri, Ataturk İlkok. S: 5/A. No: 522.

Hidayet DEMİRDAĞ ★ Bolvadin, Bahçe O. S: 5. No: 670.

Zerrin ÖZER ★ Kayseri, Atatürk İlkokulu, S: 5/A, No: 591.

Erdal SANIGÖK ★ Konya, Altın Çeşme O. S: 5/A, No: 435.

Z. Ayşın DEVELİOĞLU ★ Malatya Sümer İlkok. S: 5.

Şükriye GÜRİN ★ Beyazıt, Süleymaniye Ok. S: 5/A, No. 360.

Gönül YAPICI ★ Beyazıt Süleymaniye Ok. S: 5/A, No: 137.

Orhan MESUTOĞLU ★ Siirt, Yeni İlkokul, S: 5/A, No: 291.

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 27 —

— «Yanılmıyorsam Miss Betty, bize müracaat ettiği zaman nişanlısının gerçekten ölmediğini söylemişti.»

— «Evet, yanılmıyorsunuz. Oyle söylemişti.»

— «Gözlerimin şahit olduğu olaylar da, kendisinin haklı olduğunu ispat edecek kadar canlı ve garip.»

— «Evet Cakson... Canlı ve garip!... Ama dostlarımızın, en iyi yardımcılarımızın evlerini niçin arıyacağız?»

— «Herr Profesör'ün bizim Doktor Nole'yi elde etmek isteyişinde elbette bir sebep olacak... Onun zekâsı üstün, ama kendisinden daha zeki kimseler de var yeryüzünde. Hem ardından patırdı koparılmıyacak kimseler...»

Başkan kaşlarını çatmış, söylenenleri büyük bir dikkatle dinliyordu:

— «Devam ediniz Mac!...»

— «Bildiğimize göre, Herr Profesör uzun yıllardan beri, kimselere açmadığı bir takım meseleleri halletmek için geceli gündüzü çalışıyor, diğer ilim adamları ile hiç temasa geçmiyordu. Doktor Nole bir ara kendisinin yardımcılığını yapmıştı.. Rivayete göre Herr Profesörün hayatında takdir ettiği tek ilim adamı da Nole idi...»

Başkanın yüzü yumuşamağa başladı:

— «Şimdi neticeye geliyoruz...»

— «Geldik bile efendim... Betty'i bir gün tiyatroda gördüm. Yalnızdı. Yanına sokuldum. Nole'nin nerede olduğunu sordum. Biraz kaçamak bir cevap verdi bana. Özel laboratuvarında çalışıyormuş! Biliyorsunuz ki sayın arkadaşlar., Nole ile Betty'nin içtikleri su bile ayrı gitmezdi. Öylesine dosttular. Genç kızın ruhunu deşelemek için tiyatrodan sonra kendisini eve kadar götürmeyi teklif ettim. Memnun oldu. Çıktık. Araba çevirdim. Yürüyelim dedi. Bu daha çok işime geliyordu. Konuşmağa başladık... Sıkıntısı Nole'nin devamlı çalışmasındandı. Ustelik neyle meşgûl olduğunu da kendisine söylemiyordu. Hayatın sırrını, yahut ölmezliği keşfettiğini bir kere açmış ama, sonra bunun yalan olduğunu sözlerine ilâve etmiş. Derken Nole ile Herr Profesör'ün araları açılmış ve tamamen ayrılmışlar.»

— «Bu noktaları bilmemiz iyi oldu. Gerektiği vakit insan zekâsının aşamıyacağı engeller yoktur.»

— «Betty'nin bana herşeyi tam olarak söyleyip söylemediğini elbette ki bilemem... Ama başlangıçta Herr Profesör'le çalışan dostumuz Nole'nin özel evraklarını ele geçirebilecek olursak, kendisinin nelerle meşgul olduğunu kolayca öğrenebiliriz.» Başkan ellerini çırptı:

— «Bravo! Sizi tebrik ederim Cakson. Hakikaten mükemmel bir ipucu olabilir bu.»

— «Teşekkür ederim efendim.»

— «İnsanlığı bir deliden kurtarmak üzere derhal harekete geçiyoruz. Siz Mac bu işi tamamen üzerinize alacaksınız. Evleri birlikte arıyacak ve gerekirse meseleyi çok gizli olarak Devlet Başkanına da açacağız... Yalnız pek fazla bir vaktimiz olmasa gerek...»

Mac bu önemli ödevi almanın gurur ve heyecanı içinde ellerini masanın üzerinde çekti:

— «İltifatınıza ve itimadı-

ERTUĞRUL GEMİSİNİN JAPON SULARINDA BATMASI

Japon İmparatoru Mikadonun amcasının İstanbulu ziyaret etmesi üzerine, bu ziyareti iade için Jajonyaya bir gemi gönderilmesine karar verilmişti. Bu giden gemi eski tipte Ertuğrul gemisiydi, ilgililerin geminin bu kadar uzun yolculuğa dayanamıyacağını söylemelerine rağmen yola çıkarttılar. Japonyadan dönüşte, Japon sularında müthiş bir tayfuna yakalanan gemi 16 Eylül 1889 günü battı. Okuldan yeni çıkmış bir çok denizci gençle askerlerimiz ve gemi komutanı Osman Paşa boğuldu.

YUNANLILARIN ÇEŞMEDEN FİRARI

Türk ordusunun önünden kaçmış olan Yunan ordusu 18 Eylül 1922 de Sakız adasının karşısındaki Çeşmeden kendilerini vapurlara atarak kaçmışlardı.

MUSTAFA KEMAL'E GAZİ ÜNVANI VERİLMESİ

19 Eylül 1021'de Sakarya zaferinden sonra, Sakarya Zaferini kazanan Mustafa Kemal'e Gazi ünvanı verilmişti.

ALMAN ORDULARININ PARİSE GİRMESİ

19 Eylül 1870 tarihinde Alsas Loren eyaletleri için savaşan Almanlar galip gelmiş, Fransızları yenerek Parisi muahsara ve nihayet zaptetmişlerdi.

dınıza lâyık olmağa çalışacağım sayın Başkan.»

Konuşmayı burada kesip aralarında seçtikleri dört kişi ile, Başkan Burson ve Mac bir otomobile atlayıp, şafakla beraber Doktor Nole'nin evine gittiler. Doğrusunu söylemek gerekirse, hepsi de heyecanlı idiler. Acaba genç arkadaşlarının tahmini doğru çıkacak mıydı? Bu arada, anlatılanların terörüatını, yani şu Plastik İnsan meselesini de öğrenmiş olacaklardı.

Kapı kapalıydı. Alt kat pencerelerinden birini kırarak içeri girdiler. Herşey yerli yerinde duruyordu. Nole'nin planlarını kendi eliyle çizdiği hususi laboratuvarına otuziki merdivenle inmiyordu. Elektrikleri yakarak, demir basamakları indiler.

Mac Cakson:

— «Hay aksi şeytan.» diye söylendi öfkeli bir sesle.

Başkan omuzuna dokundu:

— «Hayrola Mac?»

— «Maalesef hayır değil efendim. Laboratuvarın demir kapıları iyice kitlenmiş.»

— «İşte bu garip! Halbuki Doktor Nole'nin ölümünden, yahut sahte defninden sonra buralarını açmış olmaları gerekirdi değil mi?»

— «Öyle... Ama görüyorsunuz ki kilitli...»

— «Açmak mümkün olamıyacak mı acaba?»

— «Kalın demirleri eritmek güçtür... Dikkatle bakacak olursanız, kapının muhtelif yerlerinde bir takım izlere rastlıyacaksınız...»

Başkan gözlüklerini takarak kapıya baktı:

— «Evet... Sanki burada dev bir örümcek gezmiş...»

— «Geç kaldık galiba!...»

— «Belki... Düşmanın hiçbir zaman uyumadığını hatırdan çıkarmakla hata ediyoruz.. Keşke Teşkilât binasına gelmeden evvel buraya gelseydiniz Mac.»

— «Yine de geç kalmış olurduk...»

— «Yani bu izler daha eski mi demek istiyorsunuz?»

— «Yanılmıyorsam öyle.»

— «Ne yapıp yapmalı kapıyı kırarak içeri girmeliyiz dostum...»

— «Bunun için tek çare Devlet Bakanını görmek, yahut telefonla konuşarak izin istemek. Çünkü biliyorsunuz bizim kanunlarımıza göre, ilim adamlarının özel çalışma yerlerine zorla girmenin cezası idama kadar gider!»

— «Haklısın Mac, haklısın... Heyecandan bunu unutmuştum. Halbuki kapı açık olsaydı, bu girişimiz kanunsuz olmıyacaktı değil mi? Komik ama böyle... Evet ne düşünüyorsun?»

Mac cevap vermeğe hazırlandığı sırada elektrikler birden bire söndü. Zifiri karanlıkta kaldılar. Bir kontak mı vardı acaba? Beş arkadaşın sadece devamlı soluk alışları duyuluyordu. Zamanı mıydı şimdi elektriklerin sönmesinin? Neyse ki Amerikada bu kabil arızalar çabuk giderilirdi. Her santralda yedek ikişer trübin olduğundan, şehirler birkaç saniyeden fazla karanlıkta kalmazdı hiçbir zaman.

(Devamı Gelecek Sayıda)

Hayvanlar ALEMİ

KİRPİ

Kirpi yuvasını daima çalıların arasına yapar. Yuvası derince bir çukurdan ibarettir. Bunun içini kuru yapraklar ve otlarla döşer. Üstünü de dallar ve yapraklarla örter. Gündüz çokluk zamanını bu yuvada uyuyarak geçirir. Akşam karanlığı basınca av aramak için yuvasından çıkar. Fakat küçük gözleri karanlıkta pek iyi göremez. O halde niçin avını gündüz aramıyor da, gece arıyor. diyeceksiniz. Gündüz düşmanlarının eline düşmekten korkar da ondan. Gözlerinin iyi görmemesine mukabil kulakları en ufak gürültüyü bile işitir. Burnu da çok iyi koku alır. Tıpkı bir av köpeği gibi gezdiği yerlerin koklıyarak ağır aksizdir. Ayakları kısa ve iğridir. ğır yürür. Vucüdü ağır ve biçim-Yürürken yumuşak ayak tabanlarına bastığı için hiç ses çıkarmaz.

Kirpi ekseriya tarla farelerini avlar. Bu kadar yavaş yürüyen bir hayvan hızlı kaçan bir fareyi nasıl yakalıyabilir değil mi? Zaten fareler onu görür görmez hemen yuvalarına kaçarlar. Kirpi de iyi koku alan burnu, iyi ses işiten kulakları vasıtasile onları takip eder. Yuvalarına kadar gider. Hortum gibi burnu, keskin tırnaklı parmaklarile yuvayı bozar. Fareyi içinden yakalayıp çıkarır. Sivri dişlerile öldürüp yer.

Bundan başka gece gezerken burnile toprak yığınlarını dağıtır. İçinden çıkan böcekleri, solucanları yer. Çok oburdur. Bazan daha büyük hayvanlar avlamağa kalkar. Kurbağaları, küçük yılanları, kuşları keskin dişlerile bir ısırışta öldürür. Tarla kuşlarının yuvalarını bozar. Yumurtalarını, yavrularını çalar. Ağaçlardan düşen meyvaları yavrularına taşır. Zehirli yılanlarla kavgaya tutuştuğu da olur. Hattâ az bir zehirin ona tesir etmediği de görülmüştür.

Kirpi bir düşmanile karşılaştığı zaman derhal kafasını, kuyruğunu vücudünün içine çeker. Ayaklarını da saklar. Tıpkı dikenli bir topa benzer. O zaman ona saldıran olursa hep dikenlerine çarpar. Fakat bazan puhu kuşu gibi gagaları uzun ,tırnakları çok keskin olanlar bu dikenlere aldırmadan onu parçalıyabilirler.

Sonbahar gelince kirpi karnını bir hayli doyurmuş, epeyce de şişmanlamış olur. Yavruları da büyümüştür. Şimdi her hayvan kendi için bir çukur kazar. İçerisini saman veya otla döşer. Soğuklar gelince kış uykusuna yatar. Uyku esnasında kirpinin vücudü yazı ntopladığı yağı sarfeder. Kışın kalkıp hiç dolaşmaz. Gıdaya için vücudündeki yağ bütün kış ihtiyacı olmaz. Hareket etmediği beslenmesine kâfi gelir. Bahar gelince uyanır. Beş, altı yavru doğurur. Yavrular ilkin çıplaktır. Yavaş yavaş dikenlenir.

Ölümü Bekleyen 160 Gemici

Hakikî Bir Vak'a

Bekleyiş azabı uzun sürmedi. Bonitas sulara gömülüp kayboldu. 160 gemiciden hiç kimse kurtulmamıştı.

■

BREZİLYA'DAN Avrupa'ya mal getiren büyük «Bonitas» şilebi, sâkin deniz üzerinde yol alıyor, çocuklarının hasreti ile yanıp tutuşan gemiciler, denizin mavi aynasına bakarak sohbet ediyorlardı. İki hafta sonra evlerine kavuşacaklar, kucaklarına atılan yavrularına hediyelerini verdikten sonra denize dair hikâyeler anlatarak vakit geçireceklerdi.

O gün akşama doğru, Kaptan İgnazio Marini'nin yüzü, birdenbire asılmış, ikinci kaptana dönerek önündeki barometreyi göstermişti. İkinci Kaptan Palolo, gözlerini barometreye dikinci irkilmiş, iri boynunu büküp:

— Allah yardımcımız olsun! demişti.

Barometre, şiddetli bir fırtınanın kopmak üzere olduğunu gösteriyordu. Durmadan düşen ibre, kaptanla yardımcısını haklı olarak heyecanlandırmıştı. Gerçi şilep çok büyüktü, öyle basit fırtınalara yüz vermezdi ama, durum fırtınanın basit olmadığını meydana koyuyordu.

Kaptan yardımcısına yavaşça fısıldadı:

— Ortalığı telâşa vermeden durumu anlatsan iyi olacak Palolo... Bizim oğlanlar eve kavuşmanın sevincinden havadaki değişikliği anlıyacak halde değiller...

Palolo, kaptan köşkünden inerken yine:

— Allah ayrdımcımız olsun! kelimelerini tekrarlıyordu.

Geceyarısına doğru barometre, tehlikenin büyüklüğünü artık bütün çıplaklığı ile ortaya koymuş bulunuyordu. Esasen buna da ihtiyaç yoktu Zira koskoca şilep, karanlık denizin ortasında, bir karpuz kabuğu gibi o yana bu yana sallanıyor, zaman zaman aşağılardan birtakım catırtılar duyuluyordu.

Sabaha karşı dalgalar kudurdukça kudurmuştu. Deniz sevimli güzelliğini kaybetmiş, azmış, bir canavarı misâli şilebi arzusuna uydurarak oradan oraya atmağa koyulmuştu. Artık kaptanın hiçbir şey yapmasına imkân yoktu. Ortada ne pusula kalmıştı, ne de başka birşey... Şilep, bir sağa, bir sola gidiyor, sonra olduğu yerde dönüyor, tekrar meçhul bir istikamete doğru yol alıyordu. Aslında yol alıp almadığı da belli değildi.

Canavarlaşan denizin dalgadan kolları Bonitas'ın kaderini ellerine almış, içindeki 160 denizcinin hayatı ile açıktan açığa oynamağa başlamıştı.

Kaptan İgnazio, saatlerdir ağzına bir lokma ekmek koymamıştı. Uykusuzluktan gözleri kararıyor, dalgaların dehşetinden beyni uğulduyordu. Güvertede hiç kimse yoktu. Bütün denizciler, kapalı camların ardında, ikinci kaptan Palolo'nun her zamanki sözlerini tekrarlıyarak vakit öldürmeğe çalışıyorlardı:

— Allah yardımcımız olsun!

Otuzbeş yıldır buralarda sefer yapan kaptan İgnazio, hayatında hiç böyle bir fırtına ile karşılaşmadığını söylüyor, gemisinin gittikçe fena duruma düşmesinden endişeleniyordu. Yoksa karanlık dalgaların içine gömülüp kalacaklar mıydı? Herşey bir tarafa, üstelik buralar-

SPOR TARİHİ

HAZIRLAYAN : TEVFİK ÜNSİ

Ağır Siklet Güreşçilerimiz

Boksda ve futbolde ağır siklet şampiyonları için (bütün siklet lerin şampiyonu) sözü kullanılır. Cihana nam salan Koca Yusuf, Kurtdereli, Kara Ahmet hep bu ünvana erişmiş güreşçilerdi ve bütün sikletlerin şampiyonu demelerini nsebebi de daha hafiflerin kendilerini yenmelerinin imkansız olmasındandı. 100 kilodan fazla bir şampiyonun, hele Filiz Nurullah gibi 145 kiloluk insan azmanının orta siklette biri tarafından yenilmesi imkânsızdı.

Bu dev pehlivanlarımızın devrinden sonra, minder güreşinde, cihana nam salan pehlivanlarımız az, fakat yine de mevcut oldu.

Birinci Cihan Savaşından evvel ağır siklet şampiyonumuz Çoban Mehmet 110 kiloluk gövdesi ile çok uysal, sevimli bir pehlivandı ve en sevilen güreşçi idi. Greko-romende Balkan şampiyonlukları, olimpiyatlarda ise dördüncülük aldı.

Greko romen güreşlerde en büyük başarıyı esasında bir serbest güreşçi olan Mersinli Ahmet Kireççi kazandı. 1936 olimpiyadında serbestte 3 üncü olan Mersinli 1948 de ağır siklete çıktı, ancak 100 kilo geldiği halde 120 kiloluk rakipler yenerek Olimpiyat şampiyonu oldu.

Olimpiyatta şampiyonluk kazanan diğer bir ağır sikletimiz de Hamit Kaplan'dır. Fakat Hamit serbest stilde olimpiyat ve dünya şampiyonlukları kazanmış, greko romende olimpiyat dördüncüsü, dünya ikincisi olmuştur.

Ağır siklette nam yapan milli güreşçilerimizden biri de Kırkpınar şampiyonlarından İrfan Atan'dır. İrfan şöhretini, dünyada yenilmez sayılan meşhur İsveçli dünya şampiyonu Antonson'u en iyi zamanında yenmekle yapmıştır

Dünya üçüncülüğüne kadar yükselen İrfan Atan, kendini yağlı güreşe verdiğinden, 1952 olimpiyatlarına girdi ve hakemlerin de haksızlıkları yüzünden ancak üçüncü olabildi.

Her siklette güreşçi çıkarmak kolay, fakat, hem 100 kiloyu bulan hem de kuvvetli, sporcu yaradılışlı, güreşe yatkın gençler bulmak zordur. Netekim bizim gibi güreşçi bir millet bile ancak iki tane dünya şampiyonu pehlivan 20 senede mindere çıkarmıştır.

da aç köpekbalıklarının çok olduğu da söyleniyordu.

«Bonitas», dalgaların insafsız hücumuna bir gece daha tahammül ettikten sonra, usul usul sola doğru iğilmeğe başladı. Ön tarafta bir çatlak husule gelmiş ve buradan içeriye sular dolmağa başlamıştı.

Kaptan derhal:

— Tayfalar sandallara!

Emrini verdi. Şimdi önü sulara gömülen geminin kıç tarafında bir hareket göze çarpıyordu. Hayatlarını kurtarmak isteyen tayfalar bütün güçleriyle sandalları denize indirmekle meşguldüler. Bir yandan dalgalarla boğuşmak, öte yandan koca tekneleri suya indirmek kolay değildi tabii... Mamafih yaşama azmi onları yıldırmıyor, çocuklarına nafaka temini için çıktıkları bu seferden sağ salim kurtulmağa gayret ediyorlardı.

«Bonitas» da nerdeyse tamamen sulara gömülecekti, ikinci kaptan arkadaşına:

— Haydi, dedi. Artık ümit kalmadı. Biz de son indirilen sandala binelim!

Fakat birinci kaptan itiraz etti:

— Benim daha burada kalmam lâzım Palolo, sen git!

— Ben yalnız gidemem dostum. Bunca yıl arkadaşlık ettik, bunca yıl dertlerimizi paylaştık, biribirimize yardım ettik, seni tehlikede bırakıp gitmek namuslu bir erkeğe yakışır mı? Anlaşılan birlikte ölmek varmış kaderimizde.

Kaptan İgnazio'nun kaşları çatıldı:

— Senin üç çocuğun ve bir de karın var Palolo. Onlar için yaşaman gerek. Emrediyorum, derhal gemiyi terkedeceksin!

Denizciliğte emir dinlemek bu meslekte kalabilmenin başlıca şartı idi... İki eski arkadaş öpüşüp helâllaştılar, yaşlı gözlerle ayrıldılar.

Palolo, geminin kıçına geldiği sırada, son teknenin de uzaklaşmakta olduğunu gördü. Bağırdı, fakat sesini duyuramadı. Zira o bağırırken, korkunç bir dalga gelmiş üç sandalı birden siyaha çalan maviliğin altına sürüklemişti. Biçare gemiciler, canlarını kurtarmak için boş yere çırpınıyor, dalgaları yenmeğe uğraşıyorlardı.

Bekleyiş azabı, gerek kaptan ve gerekse arkadaşı için çok sürmedi... Bonitas sulara gömülüp kayboldu.

160 denizciden hiç kimse sağ kurtulamadı tabii... Azrailin kollarında saatlerce ölümü bekleyen bu zavallılar için, önümüzdeki yıl içinde Brezilya'da büyük bir âbide dikilecek. Ama onların yavruları yetim, karıları dul kaldıktan sonra...

MAZİDEN İSTİKBALE DOLUDİZGİN...

ASKERLİK

HARBİYELİ KIZLAR

Küçük kardeşlerim... Bugünkü yazımda sizlere Harbiyeli ablalarınızdan bahsetmek istiyorum. Belki aranızda onlardan birinin kardeşi olanlarınızda vardır.

Sene 1955... Hepinizin 19 Mayıs ve merasimlerde ellerinizi patlatırcasına alkışladığınız Deniz Harb Okulu'nun son sınıfında bulunmaktaydım. Hepiniz gibi ben de onların temiz, bembeyaz üniformalarına âşık olarak bu kutsal okula girmiş ve son sınıfa kadar yükselmiştim. O yılın 30 Ağustosunda, kahraman Türk Milletinin en büyük bayramlarından biri olan o kutsal günde deniz asteğmeni rütbesile şanlı donanmamıza dahil olacaktım.

İşte o sene okulum, enteresan bir haberle çalkalandı. Okulumuza bir kız öğrenci yazılmıştı. O günden sonra hemen hemen hergün, ders saatleri haricinde, bir kuğu gibi gururla denizi seyreden okulumuzun verandasında toplanıp bu hâdise hakkındaki fikirlerimizi münakaşa ediyorduk. Tâ ki, kız arkadaşımız aramıza katılana kadar.

Adalar sonbaharda, yazın olduğundan çok daha güzeldir. İşte böyle bir günde verandada dinlenirken, iki Mehmetçiğin nöbet beklediği lumbağzından —Okulumuzun giriş kapısından— içeri günlerdir beklediğimiz kız arkadaşımız girmişti. Hepimiz meşgul yetlerimizi bırakark ona baktık. Bu bakışlarımız biraz hayret, ve biraz da kıskançlıkla dolu idi. Çünkü o, Türk Denizcil ğine bahriyeli olarak katılmakla bir tarih yaratmıştı âdeta.

Asırlar boyunca istiklâlleri için dağ, tepe demeksizin cenge giden, vuruşan cesur Türk kadını, kutsal Türk vatanı uğrunda şehid veya gazi olmuş ninelerimiz yüzlerinizi okşayan rüzgârlarda şimdi toprak kokusu kadar deniz kokusu da karışık. Kara, deniz ve havalarımızdan yükselen bu sesler, harb okullarına girerek asker olmuş, cesaretini, ruhunu askerlik san'atile yoğuran, asker olan Türk kızlarının, Harbiyeli Kızlarımızın sesidir.

Seneler ilerledikçe bu ablalarınızı pek çok Türk kızı takibedecek, böylece birgün beklenlen «Subay Kadınlar» sınıfı kendilerine düşen vazifeyi erkek arkadaşlarile aynı mükemmeliyette başaracaktır. Ben Harbiye son sınıftayken, okula yazılmış olan ablanız bugün, teğmen olmuş ve Napoli'deki Nato Karagâhında vazifeli bulunan amiralimizin yaverliğini yapmaktadır.

«Memleketimizin istiklâlini hazırlayan kadınlarımız olmuş ve olmaktadırlar...»

Mustaf Kemal ATATÜRK

Ali Cülmüt SOYCAN

'YIKANIR' MAVİ

Parker'in

SUPER Quink

yıkanır mavi mürekkebinin lekeleleri ılık su ve sabunla çıkar.

Evde, Okulda

YIKANIR MAVİ SUPER Quink kullanınız

SOLVEX İHTİVA EDEN YEGÂNE MÜREKKEP

EĞLENCE BİLMECE

PORTAKAL

— Sana hergün beş portakal vereceğim, hafta sonunda kaç portakal eder?

— Siz zahmet etmeyin anneciğim; evde bulunmadığınız zaman ben kilerden alıp yiyorum!

NE YAPACAKMIŞ?

— Baba, öğretmen bugün senin ismini sordu.

— Ne yapacakmış?

— Aritmetik ödevinin üstüne yazdı.

KOYUNLARIN YERİNE

Hocanın biri bir köyden geçerken bir alay fakir çıplak çocukla uzun temiz tüylü koyunlar görmüş:

— Ey benim Allahım, koyunların yerine şu çocukları giydirseydin daha yerinde bir iş görmüş olmaz mıydın? demiş.

DİLBİLGİSİ DERSİNDE

— Ben armut yiyorum dersen ne olur?

— Armudu verin yiyeyim sonra söylerim.

MISIRDA GÜVERCİNLER HALKTAN İYİ YAŞAMAKTADIR. KERPİÇ EVLERDE OTURAN KÖYLÜLER, GÜVERCİNLERİ İÇİN TUĞLADAN KULELER İNSA ETMİŞLERDİR..

İPEK KABUĞU
KIZ KELEBEĞİNİN TIRTILI TARAFINDAN YAPILIR...

BİR AVUSTRALYA BALIĞI KIZIL DERİLİ ŞEFİNE BENZER..

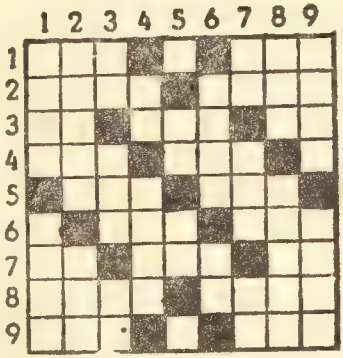

Soldan sağa doğru :

1 — Bir çeşit örtü, bir işaret sözü, âza. 2 — Komşu memleketlerden biri, bir erkek çocuk ismi. 3 — Tersinden oku: Yemek, su hendeği, bir emir. 4 — Çocuk doğurtan, ilgili. 5 — Çocuklu kadın, tersinden oku: Bir musiki aleti 6 — Beraber, güzelleştirmek için yapılan. 7 — Beyaz, sıcaklık, tersinden oku: Bir hayvan. 8 — Doğu, iskambil kâğıtlarından biri. 9 — Uye, alfabenin ilk harfi.

Yukardan aşağı doğru:

1 — Camdan bir kap, ateş tutacağı. 2 — Bir taşıt, bir kümes hayvanı. 3 — Bir nota, genişliği, tersinden oku: sanat. 4 — Beyazın tersi, aptal. 5 — Türkçenin en kısa kelimesi, eski Mısırlıların taptığı bir tanrı, musikide susma işareti, bir hayret sesi. 6 — Çift doğmuş, tersinden oku: bir soru eki. 6 — Şöhret, Su kabı, beyaz. 8 — Ok atma aracı Sabahları uğrar. 9 — Tane ile dökülür. Zaman bildirir.

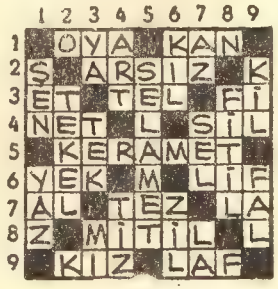

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜSÜ

ORUÇ

Küçük Yalçın oruç tutmak istedi. Annesi de razı oldu. Akşam üzeri pek çok acıkmıştı:

— Anne ne zaman yemek yiyeceğiz?

— Karanlık basıp akşam olunca.

Biraz sonra Yalçın ortadan kayboldu. Annesi merak etti.

— Yalçın neredesin?

Dolaptan Yalçının sesi duyuldu:

— Buradayım anne, karanlıkta orucunu bozabilirsin demiştin de...

CEVAP VERMİŞ

Ahmet okuldan dönmüştü: Annesi:

— Bugün derse kalktın mı?

— Evet anneciğim.

— Sorulara cevap verdin mi bari?...

— Evet...

— Ne sordular ne cevap verdin?

— Ne sorduklarını pek bilmiyorum ama... ben hepsine bilmiyorum cevabını verdim.

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 37 CİLT: 1960-2
14 EYLÜL 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELAL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ
Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.
İlânın santimi sekiz liradır.

Beraber GÜLELİM

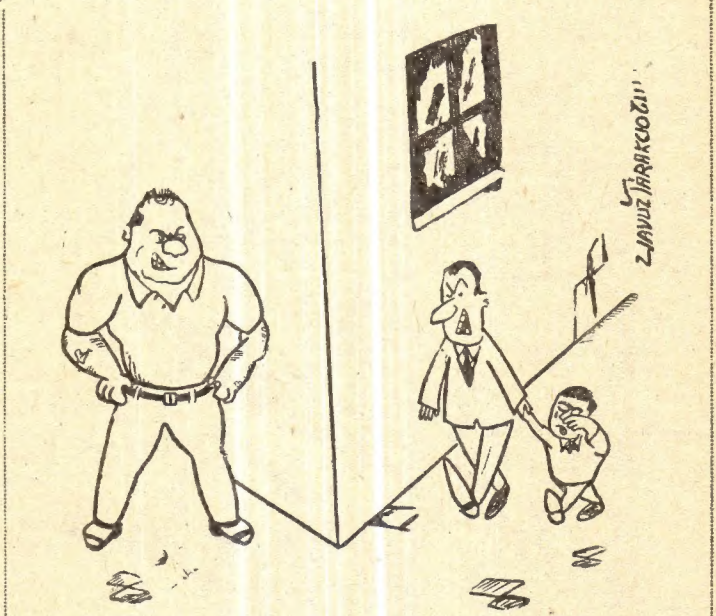

— Göster o seni döveni de bir tokat ta ben ona atayım.

DALGINLIK

Ayşenin öğretmeni çok dalgındı. Hemen her şeyi unutuyordu. Zavallı hastaydı da. Sık sık doktora giderdi. Bir gün Ayşenin annesi eve dönen kızına dedi ki:

— Sizin öğretmen sahiden unutkanmış. Beni okula çağırdı. Gittim. Yoktu, galiba unuttu...

Ayşe:

— Evet, anne, dedi. Çok unutkan. Dün bize midemi sormaya doktora gideceğim dedi. Anlaşılan midesini doktorda unutmuş.

BABA NASİHATI

— Yavrum, bu dünyada insanın hayatta alınının teriyle kazanması kadar büyük bir zevk yoktur.

— Iyi ama babacığım, bütün malımızın mülkümüzün büyükbabamdan kaldığını, senin de o hazır malı yediğini söylüyorlar.

— Canım, ben sana babamdan dinlediğim nasihatları tekrar ediyorum...

DOĞRU SOYLEMİŞ

Bayan Makbule, çocuklarının çok doğru sözlü olduğunu anlatıyordu.

— Ya! Demek yumurtaya yumurta diyorlar.

— Hattâ daha ileri gidiyorlar. Yumurtaya tavuk diyorlar.

DUNYA

Coğrafya dersinde:

— Dünya neyin etrafında döner?

— Paranın!

BİLGİNİZİ YOKLAYINIZ

3. sayfadaki soruların doğru cevapları :

1 — Işığın bir saniyedeki hızı 300.000 kilometredir.

2 — Kuzey kutbu noktasına ilk varan gezgin Peary'dir.

3 — Ahtapotun 8 tane kolu vardır.

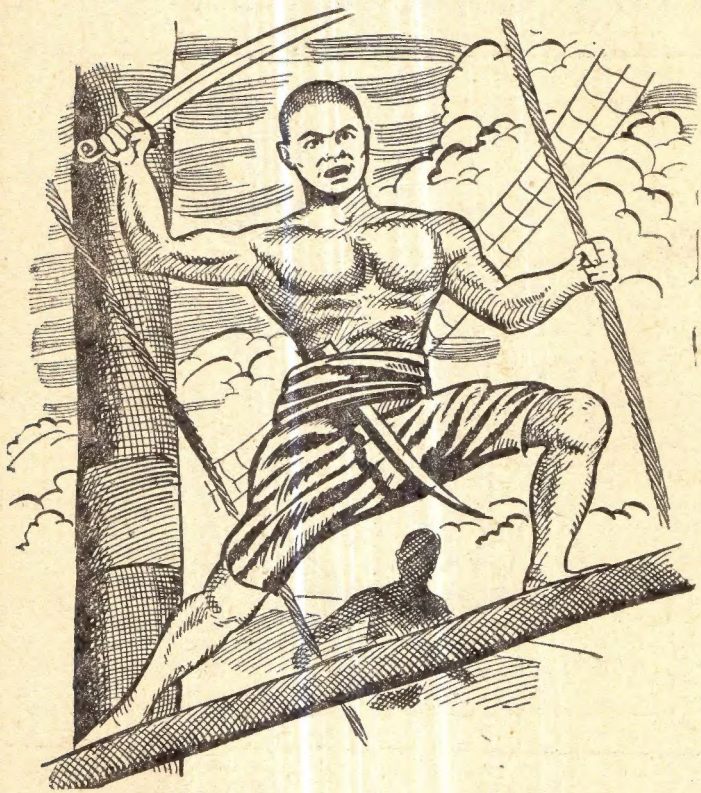

İKİ GEMİCİ KARDEŞ

YAZAN : ALİ CULMUT SOYCAN

Sene 1477... Kıyılarında köpüklü Akdeniz sularının hiç durmaksızın çırpındığı Midilli adasından denize açılan küçük bir gemideki iki oğlunu geçiren Sipahi Yakup Efendi, «Yolunuz açık, Akdeniz vatanınız olsun!...» diye sesleniyordu. Gurur ve sevinçle dopdoluydu gözleri.

Biri on üç, diğeri on dört yaşlarındaki İlyas ve Oruç adlı bu iki kardeşin kumandasındaki gemi, hafif hafif esen rüzgârla şişen bembeyaz yelkenlerinin sayesinde, Ege denizini güneye doğru yararak sür'atle adayı geride bırakmıştı. Hava gayet güzel, deniz sâkindi.

Fakat üçüncü gün gittikçe sertleşerek esen rüzgâr yelkenleri paçalı macakmış, yelken direklerini kıracakmışcasına hırpalamağa başlamıştı maalesef. İki cesur kardeşin fırtınaya aldırdığı yoktu hiç. Bilâkis neş'elenmişlerdi göklere çıkan dalgalardan.

Ertesi gün hava sâkinleştiğinde Rodos açıklarında olduklarını gördüler hayretle. Çünkü Rodos korsan şövalyeler yatağıydı. O günlerde bu sahillerden korsanların baskınına uğramadan geçmeğe muvaffak olabilen hiçbir gemi yoktu hemen hemen.

Akşam güneş batmak üzereyken ufukta iki korsan gemisi belirmişti. Her ikisinin de direklerinde korsan işaret olan kurukafalı bayraklar dalgalanıyordu. Sür'atle iki kardeşin gemilerine doğru yaklaşıyorlardı. Korsan gemilerinin büyüklüğünden gözü yılan tayfaların, biraz da iki acemi kaptanın elinde olduklarını düşünmekten dolayı maneviyatları çok bozuktu.

Fakat korkusuz kardeşlerden Oruç, hemen kılıcını kınından sıyırıp kaptan köprüsünden gürledi âdeta:

«Olmek var, dönmek yok arkadaşlarım!... Türk düşmandan yılmaz... Çarpışacağız, çarpışmamız lâzım. Kaçmak ve teslim olmaktansa, bir Türk'e yakışır şekilde şehit olmak tek düşüncemiz olmalıdır. Göreyim sizi!... Amma savaşın her zaman boğuşmayla kazanılamayacağını da ispat edeceğim... Arasıra kurnazlık da gerek. Onlardan çok daha zayıf olduğumuzu sizler gibi ben de görüyorum. Fakat zekâmızla onların hakkından geleceğiz Allah'ın izniyle... Haydi, yelkenleri indirin!... Hepiniz anbarlara girin! Gâvur bizi kazaya uğramış bir gemi sanmalı. Benim işaretime kadar bulunduğunuz yerden kıpırdamıyacaksınız. İşaretimle derhal yerlerinizden fırlar, üzerlerine saldırırsınız. Haydi aslan kardeşlerim!...»

Oruç'un tuzağına aldanan düşman gemisi, gözüpek gemici kardeşlerin gemisine rampa etti. Zahmetsizce bir gemi ele geçireceklerine seviniyorlardı ki, hevesleri kursaklarında kaldı... Oruç'un gür sesile açılan anbar kapaklarından fırlayan yalın kılıç babayiğit Türk denizcileri, şaşkına dönen düşmana silâhlarına sarılmak fırsatını ble vermemişlerdi.

İkinci gemi de onlardan habersiz yaklaşıyordu sür'atle... Onu da bir kurnazlıkla elde etmek lâzımdı. Bu seferki tuzağı İlyas hazırladı. Arkadaşlarına düşman gemicilerinin elbiselerini giydirdi. Hiçbir şeyden şüphelenmiyerek yanaşan düşman gemsine bizimkiler atladıkları vakit tuzağa düştüklerini anlamışlardı ama, artık vakit çok geçti.

Beş dakika sonra ikinci gemidekiler de zincirlere vurularak küçük geminin anbarlarına tıkılmışlardı. Daha denize ilk açılışlarında iki düşman gemisini haklıyan iki denizci kardeş, seneler sonra Akdeniz'i bir Türk gölü haline getirecek olan Barbaros'un kardeşleriydi.

1
Çetin
KAPTAN

ÇETİN'İN DEDESİ

DEDE, BENİM GEZİM İÇİN HAZIRLADIĞIN MOTÖR ACABA NE ZAMAN TAMAMLANACAK?
DUR BAKALIM ÖNCE GEZİ PLANINI BİTİRDİN Mİ SEN?

GEZECEĞİN YERLERİ TÂYİN ETTİY. SEN MERAKLANMA!
HERŞEY HAZIR DEDE.

O HALDE GEL BAKALIM BENİMLE

DEDE İLE TORUN LİMANA DOĞRU YOLLANIRLAR

OH! BU NE GÜZEL MOTOR BÖYLE
ÇETİN
İSKELEDE YENİ BİR MOTOR DURMAKTA DIR.

BU SIRADA BİR GÖLGE ONLARI TAKİB EDER.

TEKNE HAZIR! HADİ BAKALIM.
ÇETİN KAPTAN SEVİNÇ İÇİNDE DİR.
-DEVAMI VAR-

— Ağlama canım. Biz kaybolmadık ki... Yolumuzu kaybettik...